

USA og Storbritannien ved London-Konferencen: Rivalisering om indflydelse og interesser på Yemens jord!

Storbritanniens premierminister indkaldte den 1. januar 2010 e.Kr. til en konference i London for at drøfte spørgsmålet om Yemen, under påskud af at hjælpe Yemen med at komme ud af sin krise... Konferencen blev afholdt aftenen til den 27. januar 2010e.Kr. med deltagelse af 21 lande og mødet varede i to timer! Derefter blev der vedtaget beslutninger om at støtte Yemen i sin krig mod al-Qaeda, at støtte udviklingen og gennemførelsen af programmerne om økonomisk og politisk reformer, samt om drøftelserne med Den Internationale Valutafond og gennemførelsen af en omfattende forsoning...

Iagttageren af udviklingen i Yemen må være klar over, at disse beslutninger kun er en facade, som skjuler de faktiske beslutninger, reelle standpunkter, samt de lande som har en genuin indflydelse på Yemens jord og formålet med afholdelsen af konferencen og dennes resultater...

Fra at briternes indflydelse blev stabiliseret i Yemen indtil dags dato, så har USA, især under det nuværende regime, arbejdet på at destabilisere den gældende tilstand og implementere sin gamle og nye antagelse om at USA er Vestens arving i de områder, som domineres af Vesten. Netop derfor så skal USA's, og ikke det forældede imperiums, indflydelse stabiliseres i Yemen. Imidlertid har det nuværende yemenitiske regime udslettet eller nærmest udslettet den pro-amerikanske politiske fløj: Regimet har myrdet, arresteret og udvist en del og en anden del er flygtet... Af den grund råder USA ikke over kompetente og loyale politikere, som USA kan støtte så den udgør en frontlinje, der kan overtage styret i Yemen og uddrive den britiske indflydelse og udbrede den amerikanske indflydelse heri. Derfor, så er USA's aktiviteter i Yemen fokuseret på to sager: Trussels budskaber til det yemenitiske regime, og forberedelsesbudskaber til den "lille" pro-amerikanske politiske fløj.

Hvad angår "trusselsbudskaberne" så har USA overladt det til Iran gennem støtten til Houthierne, som er blevet til tidsindstillede bomber, der eksploderer når det er nødvendigt i den nordlige del af Yemen og ved siden af Saudi-Arabien... Vi siger: Trusselsbudskaber, fordi Houthierne ikke bevæger sig med det formål at overtage styret i Yemen, men for at opnå en stærk og aktiv rolle i deres områder.

Hvad angår "forberedelsesbudskaberne" til den pro-amerikanske politiske fløj, så består de i konstante bestræbelser på at løsrive den sydlige del, hvilket kan bruges af USA som det første af flere skridt mod indførelsen af sin indflydelse i hele Yemen. Og vi siger: Forberedelsesbudskaber, fordi den politiske fløj, som bevæger sig i den sydlige del er purung og den forberedes gennem disse bestræbelser... Og det skyldes at dens ledelse er blevet uddrevet og elimineret.

USA fik succes med sin trussels- og forberedelsesbudskaber, idet USA har draget nytte af regimets uretfærdighed mod Syden og marginaliseringen af den i det politiske liv, samt forhindringen af Houthierne i praktiseringen af Shari'ah-lovene, i henhold til deres adopterede islamiske idéer. Gennem sin manglende implementering af Shari'ah-lovene på korrekt vis i Yemen, så har regimet således bidraget til etableringen af et gunstigt klima, som USA kan udnytte til at ernære trusselsbudskaberne i nord, og forberedelsesbudskaberne i syd, i et omfang, der har tvunget regimet, med dirigering fra Storbritannien, til at skride til "nødtvungne" foranstaltninger i to henseender:

Den første er at friste USA med en sikkerhedsaftale for at tilfredsstille den og få den til at tie om styret i Yemen. Yemen har nemlig underskrevet en militær- og sikkerhedsaftale med USA efter en forhandlingsrunde mellem militær- og efterretningsledere, som fandt sted i Sana'a den 10. og 11. november 2009 e.Kr. Aftalen omhandlede sikkerheds- og militærsamarbejde samt udveksling af informationer og ekspertise inden for de to felter. Annonceringen af denne aftale kom efter en forhandlingsrunde mellem den øverstkommanderende for Yemens hær, Major General Ahmed Ali al-Ashwal og lederen for planlægning i U. S. Fælles ledelsesstab, brigadegeneral Jeffrey Smith.

Den anden består i bekæmpelsen af al-Qaeda! Al-Qaeda's medlemmer var kendt af regimet for længe siden. Men regimet forholdt sig tavs om dem, og det ønskede ikke at åbne en ny front, som kan føjes til Houthierne og beboerne/befolkningen i syd. Det var tilfældet indtil Storbritannien ændrede holdning. For Storbritannien er klar over, at al-Qaedasagen er følsom for USA. Når Yemen fremstår som værende i kamp mod al-Qaeda, så vil USA tvinges til at støtte og assistere Yemen, og dermed reducere presset mod Yemen i nord og syd. Det er netop, hvad der sket. Det yemenitiske regime begyndte at bombe al-Qaedas basisstationer, som er velkendt for regimet. Og det stod klart, at denne mobilisering mod al-Qaeda ikke var tilfældig, og det var endda uden for den generelle kontekst. For staten er travlt beskæftiget med to kriser, i nord og syd, hvorfor det ikke er en normal situation at åbne en tredje front, med mindre at det er en målrettet politisk aktivitet i militær forklædning, instrueret af Storbritannien!

Ved dette kritiske punkt og netop på dette tidspunkt, indkaldte premierministeren i Storbritannien til London-konferencen, for at drage nytte af Yemens mobilisering mod al-Qaeda på internationalt plan og sikre Yemen støtte og solidaritet samt for at gøre USA forlegen således at denne tvinges til at bistå Yemen og mindske presset mod regimet i nord og syd. USA havde intet andet valg end at acceptere konferencen, men USA ønskede at bruge den til at opnå fodfæste i Yemen til at forfølge al-Qaeda samt styrke og støtte den pro-amerikanske politiske fløj, især i syden. USA vil samtidig udnytte konferencen til at finde en løsning for Huthi bevægelsen, som reducerer bevægelsen uden at udslette den, således at den forbliver mobiliserbar på ny, så snart det er nødvendigt.

Således forløb konferencen: USA fokuserede på militær og logistisk støtte for at ramme al-Qaeda, samt på presset mod regimet for at nå til enighed med bevægelserne i syd og nord. Alt imens fokuserede Storbritannien på økonomisk assistance og det internationale samfunds støtte til Yemen mod bevægelsen i syd og nord, samt anskuelsen af al-Qaedaspørgsmålet inden for de rammer, der dikterer støtte til Yemen mod Houthierne og befolkningen i syd! Af denne grund var konferencen gennem de to timer ikke andet end et forsamlingssted hvor repræsentanterne af de 21 stater officielt fremstod som smilende til kameraerne, hvorefter Storbritannien og USA i skjul samlede sine støtter blandt de forsamlede stater, for at opnå deres respektive ønsker på bekostning af Yemens blod og befolkning!

O muslimer:

Hvor længe skal muslimernes lande være en skueplads for stormagternes rivaliseringer ved brug af lokale værktøjer blandt vores egne? Hvor længe skal muslimernes lande være en scene hvor Vesten udfører skuespil for at suge muslimernes blod og plyndre deres ressourcer? Hvor længe skal Vesten efter forgodtbefindende anstifte brande i de muslimske lande? Hvor længe skal regenterne i Yemen og de andre muslimske lande fungere som skakbrikker der bevæges af den vestlige koloniasator? Disse regenter vil hverken modsætte sig, eller beklage sig! Er det ikke på tide at befolkningen i Yemen bliver klar over at regimet, gennem dets uretfærdige praksis, gør det nemmere for de rivaliserende at rivalisere på Yemens jord for at dræbe Yemens befolkning og ødelægge deres huse? Og det eneste som regimet bekymrer sig om er bevarelsen af tronen, selv når den er svag, skæv og ved at vælte!

Tier eller endda hundreder af tusinder er blevet såret, fordrevet eller dræbt under krigene i Yemen... og konflikternes parter er altid muslimer, der erklærer Shahaada (troserkendelsen). Er de ikke klar over, at bekæmpelsen af muslimer er en voldsom og massiv synd, samt at uberettiget drab på en muslim er mægtigere hos Allah end at nedrive Al-Ka'bah?! Abdullah Ibn Umar siger: Jeg så Allahs Sendebud (Allahs fred og velsignelser være over ham), sige mens han lavede *Tawaf* (cirkulering) omkring Al-Ka'bah: «Hvor er du elsket og hvor elsket er din duft og hvor er du mægtig og hvor mægtig er din ukrænkelighed. Men ved Den som har min sjæl i Sin Hånd, muslimens ukrænkelighed er mægtigere hos Allah end din ukrænkelighed, både hvad angår hans ejendom og blod og vi må ikke nær mistro til muslimen» (berettet af Ibn Madjah).

USA og Storbritannien rivaliserer om Yemen gennem værktøjer blandt Yemens befolkning. Og gennem sikkerhedsmæssige og logistiske faciliteter leveret af selve Yemens regime. Og gennem blind entusiasme fra separatisterne i syden og Houthierne i nord. Og den bedste blandt dem er den, som begår disse synder alt imens han tror at han gør det rette!

O muslimer:

Katastrofen for os består i to sager: Det første er regenterne i de muslimske lande, som ikke varetager landet eller befolkningerne, og som ikke nærer frygt overfor Allah! Havde de været forstandige, ville de indse, at den hensynsløse regent, der snyder sit folk, ikke vil betræde Paradiset eller dufte dens duft. Sendebuddet, Allahs fred og velsignelser være med ham, siger: «Enhver ansvarshaver der får myndighed over en gruppe muslimer og dør efter at have snydt dem, vil Allah forbyde paradiset for» (berettet af al-Bukhari). Hvorledes vil det så være hvis regenten vildleder folk, erstatter sandheden med falskheden og forvandler forræderi til trofasthed?! I så fald vil vedkommende være en *Rowaibidah*, som fører sit folk mod undergang. "Allahs Sendebud (Allahs fred og velsignelser være med ham) siger: «Folk vil opleve nogle år med megen falskhed, hvor løgnere vil blive anset som sandfærdige og de sandfærdige vil blive anklaget for løgn. Og hvor forrædere vil blive betroet og de troværdige vil blive anklaget for forræderi. Og hvor *Rowaibidah* vil komme til at tale. Så blev der spurgt: Hvad er en *Rowaibidah*? Han (Allahs fred og velsignelser være med ham) svarede: Den ukyndig der udtaler sig om fællesskabets anliggender». (Berettet af Ahmad).

Den anden katastrofe består i at den islamiske nation tier om disse uretfærdige regenter, og forsømmer at forkaste dem, til trods for alle de lidelser, der rammer den islamiske nation grundet regenternes ugerninger... Tabet af Palæstina, Kashmir, Tjetjenien, Cypern, Østtimor, og andre ... Og Sudan som er splittet eller er ved at blive splittet i flere dele, Irak, Afghanistan og Pakistan, og nu Yemen, der alle er blevet til en skueplads for Vesten, som agerer efter forgodtbefindende og som benytter sig af muslimernes regenter og deres støtter som værktøjer... Derfor er det ikke underligt at lidelserne og katastroferne ikke kun rammer regenterne, men også borgerne, der tier om regenternes uretfærdighed. Allah den lovpriste og ophøjede siger:

(وَأَنْفُوا فِتْنَةً لِّأَنْصِيْبِنَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ)

“Og frygt en straf, som ikke udelukkende vil ramme de af jer, som er uretfærdige. Og vid at Allah er hård i sin straf” (OQM Al-Anfal 08:25)

Og sendebuddet (Allahs fred og velsignelser være med ham) siger: «Hvis folk bevidner det slette blandt dem, uden at forkaste det, så vil Allah hurtigt omfatte dem alle i sin straf» (Berettet af Ahmad og Abu Dawood).

O muslimer:

Det er blevet klart for enhver forstandig person, at tilstanden ikke kan rettes op på andre måder end det som førte til succes i første omgang: En retskaffen Khilafah-stat ifølge Profetens metode, der styrer med alt hvad Allah har åbenbaret og som erklærer *Jihad* for Allahs sag, og hvor regenten er en khalif, som man kæmper bag og beskytter sig ved. En khalif som er et skjold der beskytter borgerne og hvis varetagelse omfatter alle. Først da vil hverken USA, Storbritannien eller andre blandt kufr-kolonimagter have råderum til at invadere vores lande eller udbrede deres indflydelse heri, for de vil være beskæftiget med at beskytte deres smuldrende fodfæste i deres egne lande, idet de vil være på flugt fra Islams lys, som nærmer sig deres egne domæner!

(وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ)

“Og Allah vil Sandelig føre Sin sag sejrrig igennem, men de fleste mennesker ved det ikke”

(OQM Jusuf 12:21)

Den 12. Safar 1431 e.H.
Den 27. januar 2010 e.Kr.

Hizb ut-Tahrir